

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 41 (937) | Субота, 19 жовтня 1985 року | Ціна 2 коп.

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ЗУСТРІНЕМО ХХVII З'ЇЗД КПРС НОВИМИ ТРУДОВИМИ ЗВЕРШЕННЯМИ, ВИСОКИМИ ДОСЯГНЕННЯМИ У ВСЕНАРОДНОМУ СОЦІАЛІСТИЧНОМУ ЗМАГАННІ! БУДЕМО ПРАЦЮВАТИ УДАРНО, ПОСТАХАНОВСЬКОМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС).

ПЛЕНУМ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ

11 жовтня 1985 року в м. Києві відбувся черговий IX пленум Центрального правління Українського товариства глухих. В його роботі взяли участь голови обласних відділів УТОГ, директори підприємств і об'єднань, заступники директорів з виховної роботи, що не входять до складу Центрального правління та Центральної ревізійної комісії Товариства. Пленум розглянув такі питання:

1. Про подальше вдосконалення роботи з кадрами і поліпшення виховної роботи в трудових колективах у світлі рішень ХХVII з'їзду КПРС і березневого (1985 р.) Пленуму ЦК Компартії України.
2. Про скликання чергового XII з'їзду УТОГ і завдання, зв'язані з його підготовкою і проведенням.
3. Інформацію про роботу президії Центрального правління УТОГ у період між VIII і IX пленумами.
4. Організаційні питання.
- 3 доповіддю по першому питанню порядку денного

виступив голова президії Центрального правління УТОГ товариш Шпак Петро Прокопович.

В обговоренні доповіді виступили товариші: Р. П. Дубинська — голова Івано-Франківського обласного відділу УТОГ, В. І. Семенова — голова Одеського обласного відділу УТОГ, П. М. Горбунов — директор Чернівецького УВП, І. М. Кучин — директор Комунальського УВП, Н. Ф. Телюкова — заступник директора Полтавського УВП-1 з виховної роботи, А. Л. Хлебніков — заступник директора Ворошиловградського УВП з виховної роботи, Г. Г. Губанова — голова Тернопільського обласного відділу УТОГ, І. Т. Криволапов — заступник директора Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» з виховної роботи, В. Г. Тюшина — секретар Українського республіканського комітету профспілки робітників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств, В. Д. Степаненко — начальник відділу кадрів Міністерства соціального забезпечення УРСР.

По доповіді П. П. Шпака пленум прийняв відповідну постанову.

Пленум прийняв постанову про скликання XII з'їзду УТОГ, яка публікується.

З інформацією про роботу президії ЦП УТОГ у період між пленумами виступила відповідальний секретар президії Л. О. Клеп.

Пленум розглянув організаційні питання. Пленум перевів із кандидатів у члени Центрального правління УТОГ П. М. Горбунова і В. С. Сабітону.

Пленум ухвалив Т. Г. Філініну від обов'язків заступника голови Центрального правління УТОГ і члена президії в зв'язку з виходом на пенсію. Пленум обрав заступником голови Центрального правління УТОГ Г. М. Мережку.

У роботі пленуму взяли участь відповідальні працівники Укрпрофради та Міністерства освіти УРСР.

На цьому пленумі закінчив свою роботу.

ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УТОГ ПРО СКЛИКАННЯ ЧЕРГОВОГО XII З'ЇЗДУ УТОГ

Заслухавши і обговоривши інформацію голови Центрального правління УТОГ тов. Шпака П. П. «Про скликання чергового XII з'їзду УТОГ і завдання, зв'язані з його підготовкою і проведенням», пленум Центрального правління УТОГ постановив:

1. Скликати черговий XII з'їзд Українського товариства глухих 5 червня 1986 року в м. Києві.
2. Затвердити такий порядок денний з'їзду:
 - 1) Звіт Центрального правління УТОГ і завдання Товариства в світлі рішень ХХVII з'їзду КПРС і ХХVII з'їзду Компартії України — доповідь голови Центрального правління УТОГ Шпак П. П.
 - 2) Звіт Центральної ревізійної комісії УТОГ — доповідь голови Центральної ревізійної комісії Пилякіна Т. А.
 - 3) Про зміни в Статуті УТОГ.
 - 4) Вибори Центрального правління УТОГ.

5) Вибори Центральної ревізійної комісії УТОГ.

3. Встановити норму представництва на XII з'їзд УТОГ: один делегат від 300 членів УТОГ.

4. Вибори делегатів на XII з'їзд УТОГ провести згідно Статуту Товариства закритим (таємним) голосуванням на обласних конференціях УТОГ.

5. Провести звітно-виборну кампанію, яка передуватиме XII з'їзду УТОГ, у такі строки:

збори в первинних організаціях Товариства — в листопаді-грудні 1985 року; районні, міжрайонні і міські конференції — в січні-лютому 1986 року; обласні конференції — в березні — квітні 1986 року;

встановити таку норму представництва на обласні звітно-виборні конференції: один делегат на 40 членів УТОГ.

Волинському, Кіровоградському, Крим-

ському, Миколаївському, Ровенському та Херсонському обласним відділам — 40 делегатів на обласну конференцію кожному.

На звітно-виборних зборах і конференціях обласних організацій глибоко і всебічно розглянути хід реалізації на місці установок ХХVII з'їзду КПРС, ХХVII з'їзду Комуністичної партії України, роботу по виконанню рішень XI з'їзду УТОГ і наступних пленумів Центрального та обласних правлінь Товариства.

У ході звітів та виборів зосередити зусилля колективів підприємств і об'єднань, обласних відділів УТОГ, підвідомчих їм відділів і первинних організацій на успішному завершенні плану і соціалістичних зобов'язань 1985 р. і одинадцятій п'ятирічці в цілому, створенні в трудових колективах високого робочого напруження, рішучості взяти нові рубежі; вдосконалити стиль діяльності; формувати творчої результативної роботи у

вісїх ланках Товариства, підвищенні діяльності соціалістичного змагання, зміцненні дисципліни праці, посиленні режиму економії і бережливості.

Приділити особливу увагу питанням ідеологічної, політико-виховної роботи, здійсненню прийнятних партійних заходів по поліпшенню виховання молоді, ліквідації дармоїства, пияцтва і алкоголізму, порушень громадського порядку.

Звітно-виборна кампанія має пройти в обстановці високої вимогливості, ділової критики, самокритичного підходу до оцінки роботи.

Пленум висловлює впевненість, що звіти і вибори пройнуть на високому організаційному рівні, сприятимуть підвищенню бойовості первинних організацій, продемонструють безмежну відданість членів УТОГ Вітчизні, Комуністичній партії.

КАДРИ — ГОЛОВНА ЛАНКА

Товариші! Центральне місце в житті нашої країни зайняли рішення квітневого (1985 р.) Пленуму ЦК КПРС, що стали політичною і організаційною базою всієї передз'їздової роботи. Ці рішення настроюють на новаторський підхід до справи, на докорінне поліпшення стилю роботи, підвищення відповідальності за доручену справу, утвердження соціалістичного порядку і організованості на всіх ділянках нашої діяльності.

Тепер, коли у всій країні, коли у всіх трудових колективах Товариства розв'язуються нові відповідальні завдання по подальшому прискоренню соціально-економічного розвитку на базі науково-технічного прогресу, проблема їх кадрового забезпечення набуває особливо важливого значення. Керуючись рішеннями ХХVII з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС,

Доповідь голови президії ЦП УТОГ П. П. Шпака

установами, викладенням у вступних Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Горбачова М. С., президія Центрального правління УТОГ приділяє кадрам і подальшому поліпшенню виховної роботи в трудових колективах постійну увагу. Робота з кадрами після XI з'їзду УТОГ неодноразово обговорювалася на засіданнях президії ЦП УТОГ і на порадах з участю голів обласних відділів, директорів підприємств та інших категорій працівників.

Однак нові завдання вимагають більш глибокого підходу до практичного здійснення кадрової політики і поліпшення виховної роботи. Склад працівників обласних відділів, підприємств і об'єднань, організацій і установ Товариства, працівників, рекомендаційних в резерв на висування, а також заходи по зміцненню відстаючих ділянок керівництва широкую деталь-

но аналізуються в апараті Центрального правління. При розгляді цих питань мова йде перш за все про те, як розставлено кадри, як вони ставляться до дорученої справи і чи в повній мірі забезпечують виконання поставлених перед ними завдань. Головний критерій, за яким оцінюється рівень керівництва — це практичний результат. В ньому, як у фокусі, зосереджується і політична зрілість керівника, і його діловитість, вміння організувати і виховувати людей.

За роки нинішньої п'ятиріччя в систему направлено 152 дипломованих спеціалістів. В даний час у Товаристві працює 1840 чоловік з вищою і середньою спеціальною освітою, що становить 69 процентів від загальної кількості спеціалістів. На Республіканських курсах пройшли підвищення кваліфікації близько 2 тисяч чоловік, на підприємствах і

в об'єднаннях підготовлено понад 2400 робітників різних професій, понад 11 тисяч чоловік підвищили свою кваліфікацію.

Регулярно почала проводитися на місцях атестація кадрів, що значно вплинуло на підвищення їх професійного рівня, а також на поліпшення роботи по добору і розстановці керівних працівників і спеціалістів. Значно знизилася плинність кадрів і зміцнилася трудова дисципліна.

В результаті цих та інших форм підвищення загальноосвітнього і кваліфікаційного рівня за роки одинадцяті п'ятиріччя якісний склад керівних інженерно-технічних працівників і спеціалістів підвищився на 18 процентів. Значно поліпшилася професійна майстерність робітників підприємств і об'єднань, що дало можливість широкую успішно виконувати доведені планові завдання. На більшості ділянок за-

безпечується раціональне поєднання досвідчених і молодих працівників, необхідна стабільність кадрів, ефективно здійснюється контроль за їх діяльністю, більше надається їм практичної допомоги. Постійно відбувається також закономірний процес оновлення кадрів.

Система кадрової роботи включає в себе також підготовку резерву на заміщення вакантних посад. Тільки за 1984—1985 роки з числа резерву було висунено на керівні посади і посади з великим обсягом роботи 107 чоловік, з них 38 глухих. Це, зокрема, Сандуга В. П. — заступником директора з виховної роботи Білоцерківського УВП, Бутурлімова Н. М. — Єнакієвського, Фролова Л. І. — Запорізького, Ближнюк В. Ф. — Сімферопольського, Алексєєву Л. А. — Чернівецького

УВП, Косинову В. І. — головою Донецького, а Нестерен-

ко Т. В. — Полтавського обласного відділу та інших.

У цілому по Товариству в даний час на керівних та інженерно-технічних посадах працює близько 500 чоловік глухих спеціалістів.

Непогано поставлена ця робота на Київському і Донецькому об'єднаннях, Чернівецькому, Львівському та інших підприємствах.

Однак нерідко ще робота по формуванню і підготовці резерву проводиться формально, по суті зводиться до складання списків. Наприклад, на Харківському УВП-1 протягом восьми місяців залишалася вакантною посада головного інженера підприємства, а начальника одинадцяті п'ятиріччя. З 1983 року на Миколаївському УВП немає начальника виробництва, а на Ровенському — заступника директора з виховної роботи і старшого інженера по якості. Такі ж недоробки мають місце і на інших підприємствах.

(Закінчення див. на 2 стор.)

* Доповідь друкується з деякими скороченнями.

КАДРИ — ГОЛОВНА ЛАНКА

(Закінчення. Початок
див. на 1 стор.)

Вдосконалюючи роботу з резервом, особливу увагу слід приділяти більш широкому висуненню здібних, перспективних молодих працівників, особливо з числа глухих, які в першу чергу повинні впускатися на посади, специфічні для Товариства.

Життя свідчить, що робота з кадрами ефективна лише тоді, коли вона ведеться системно, вдумливо, з розрахунком на перспективу. За останні роки на ряді підприємств і об'єднань Товариства для забезпечення такого підходу зроблено чимало. Заслугує уваги, зокрема, практика складання перспективних комплексних планів підготовки кадрів, їх навчання і виховання. Президія вважає, що такі плани мають бути розроблені на кожному підприємстві, в об'єднанні, в кожному обласному відділі.

Уміння кадрів знаходити і приводити в дію резерви, добиватися високих кілечних результатів — безперечною сферою діяльності підприємств є подальше підвищення темпів соціально-економічного розвитку нашого Товариства. Головний критерій оцінки наших кадрів — це практичний результат виконання планових завдань і соціалістичних зобов'язань.

Коллективні підприємства і об'єднання, включившись у всеосяжне соціалістичне змагання за дострокове виконання завдань 1985 року і одинадцяті п'ятиріччя в цілому, 11 вересня достроково виконали завдання п'ятирічного плану з обсягу реалізації, випуску товарної продукції і більшості найголовніших виробів. До кінця 1985 року обсяг промислового виробництва по Товариству зростає на 18,9 при завданні п'ятирічного плану — 8,7 процента. Весь приріст промислового виробництва забезпечено за рахунок зростання продуктивності праці, яка підвищилася за ці роки на 11,3 процента.

Тепер найважливіше наше завдання — закріпити досягнуті позитивні результати, забезпечити за рахунок впровадження у виробничтво досягнень науково-технічного прогресу, подальшого прискорення інтенсифікації успішного виробництва і підвищення його ефективності.

На жаль, частина наших кадрів виявилася не повною мірою готовою до розв'язання якісних нових завдань. Деякі керівники продовжують прапувати застарілими методами, упускають перспективу, ведуть справу так, ніби в нас всього внадлишку — трудових і енергетичних ресурсів, сировини, матеріалів та обладнання.

Виступаючи 20 вересня поточного року на зустрічі в ЦК КПРС з ветеранами стахановського руху, передовиками і новаторами виробництва, Генеральний секретар ЦК КПРС М. С. Горбачов сказав, що головні гасла сьогодення — це темпи, якість, бережливість, організованість.

Ось на цих питаннях і хочу зупинитися.

Беручи підвищені соціально-виробничі зобов'язання, колективи наших підприємств шороку домагаються приросту промислової продукції в обсязі близько 5 мільйонів карбованців, що становить близько 4 процентів при завданні п'ятирічного плану близько 2 процентів. Широко розгорнувши змагання, впроваджуючи в практику роботи передовий виробничий досвід, новаторські прийоми і методи праці, 22 підприємства і об'єднання виконали свої п'ятирічні завдання.

Однак в практиці зустрічається і таке, коли окремі керівники замість того, щоб явити належні заходи по подальшому підвищенню темпів промислового зростання, ефективності виробництва, посилення планової дисципліни, подають Центральному правлінню необґрунтовано занижені проекти планів по виробничтву, собівартості, прибутку та інших показниках, що призводить згодом до їх значного перевиконання.

Так, на Харківському УВП-2 при зниженні річного темпу виробництва продукції в 1985 році в порівнянні з 1984 р. на 1,2 процента в звітному періоді перевиконано план на 4,3 процента; на Львівському підприємстві «Силует» відповідно — на 1,8 і 3,4 процента. Такі факти мають місце на Івано-Франківському, Артемівському та інших підприємствах.

Не можуть перебороти стереотипного господарювання, що склалося, керівники Житомирського, Запорізького, Кам'янського-Подільського та інших УВП, які представили проекти планів на 1986—1990 роки з заниженими темпами.

Є і такі керівники, не перш за все стосується товариші Ясмана, Скржишківського, Герасимчук, які замість того, щоб грамотно розібратися з станом справ і мобілізувати колективи, з завидною наполегливістю, підпільно крадуть гроші, добуваються в Центральному правлінні зміни планових показників. Харківському УВП-2, Донецькому об'єднанню «Електромагніт» і Житомирському УВП були внесені зміни в планові показники по собівартості і прибутку. Однак попередньо встановлений план Житомирському УВП і Донецькому об'єднанню був значно перевиконаний, що свідчить про низький рівень економічної роботи на цих підприємствах, про відсутність необхідного аналізу і достатньої вимогливості в деяких працівників Центрального правління.

Одним з напрямів поліпшення техніко-економічних показників роботи підприємств і об'єднань є підвищення ефективності використання основних виробничих фондів. Шороку на наших підприємствах і в об'єднаннях впроваджуються близько 300 одиниць різного технологічного обладнання, ведеться нове будівництво в результаті чого основні фонди зросли за роки поточної п'ятиріччя на 28, а фондоозброєність — на 24 проценти. В той же час виробіток на одного працюючого збільшився лише на 11,3 процента. Особливо низька

інтенсифікація виробництва на Ужгородському УВП-1, Дніпродзержинському, Лубенському, Харківському № 1 та інших підприємствах.

Друга важлива проблема — якість виробленої продукції. Низька якість виробів — це розбазарювання і матеріальних, і трудових, і енергетичних ресурсів, пряме розтринняння народного добра. Ось чому з боку президії ЦП УТОГ, більшості підприємств шороку питання постійно приділяється необхідна увага.

На протязі п'ятиріччя без претензій з боку споживачів працюють Вінницьке, Житомирське, Полтавське № 1, Лебединське та інші УВП. Однак Комунарське, Ужгородське № 1, Дрогобицьке, Львівське швейне підприємство «Силует», Київське і Донецьке об'єднання через слабку технологічну дисципліну і неефективну роботу служби технічного контролю допущали випуск і поставку споживачам неякісної продукції, за що до них неодноразово вживали заходів економічного впливу.

З низькою якістю виконують розробки СІКІТЬ, в результаті чого виготовлені нестандартизоване обладнання тривалий час не впроваджується у виробництво.

На багатьох підприємствах за рахунок будівництва нових і реконструкції діючих виробничих об'єктів розширено санітарно-побутові умови, обладнано ефективну вентиляцію, створено всі умови для нормальної роботи. І хоча все це дало можливість майже наполовину знизити виробничі травми, все ж повністю ліквідувати його не вдалося. Мають місце травми на Дніпродзержинському, Черкаському, Дрогобицькому, Кіровоградському, Дніпропетровському та інших УВП.

Боротьба за створення безпечних виробничих процесів повинна вестися постійно, методично, з достатньою технічною грамотністю і принциповістю.

Важливе значення для створення нормальних умов праці має своєчасна і якісна підготовка до роботи в осінньо-зимовий період. Але, як показує аналіз перевірок і звітих данних, в цій справі далеко не все благополучно. З відставанням йдуть роботи по заміні котельного обладнання, ремонту і утеплення покрівлі, вікон, дверних блоків на Комунарському УВП. Несвоєчасно проведено ремонт і утеплення дверей, вікон на Харківському УВП-1. На Кіровоградському УВП завершено ремонт котельної, але інші роботи ведуться з відставанням.

Мають місце відставання у виконанні робіт по підготовці до зими на Запорізькому, Лубенському, Ворошиноградському та інших підприємствах.

Всім керівникам УВП і об'єднань, установ і організацій необхідно перевірити якість і обсяг виконаних робіт і зробити все необхідне для безперебійної і нормальної роботи в осінньо-зимовий період.

Товариші! Чим складніші і масштабніші завдання, що їх вирішує Товариство, тим

вища роль людського фактора, свідомості людей, соціальної творчості мас.

Зміст ідеологічної, виховної роботи в Товаристві постійно поглиблюється, зміцнюється її зв'язок з життям і спрямовується на забезпечення мобілізації і організації трудящих на успішне розв'язання головного завдання — прискорення соціально-економічного розвитку країни. Нині повсюди йде колективний творчий пошук найбільш ефективних шляхів комуністичного виховання. Послідовно здійснюється установка партії про перенесення центру ідеологічної, ідейно-виховної роботи в трудовий колектив, первинну організацію.

Важливою опорною базою культурно-освітньої роботи є клубні установи Товариства. З метою поліпшення їх діяльності проведено огляд роботи культзакладів по підприємствому вихованню членів УТОГ, обласні і зональні огляди колективів художньої самодіяльності, виставки робіт фотографів, самодіяльних художників, майстрів декоративного і прикладного мистецтва.

Разом з тим, як виявлено перевіркою, робота культзакладів ще не скрізь на належній висоті. Це, перш за все, стосується Кіровоградського, Сумського, Тернопільського та Хмельницького обласних будинків культури.

Чимало культзакладів ще не стали справжніми культурними «пехами» підприємств і об'єднань. Культпрацівник, як вихователь, повинен стати авторитетною фігурою у колективі підприємства. А для цього необхідний тісний зв'язок з адміністрацією, партійною, комсомольською і профспілковою та первинною організаціями УТОГ. Координацію дій клубу і виробництва необхідно здійснювати з погодження планів роботи.

Поліпшення діяльності Будинків культури і клубів у першу чергу залежить від творчої активності, ініціативи культпрацівників. Однак

серед цієї категорії тільки 40 процентів має спеціальну освіту і лише 7 процентів з них — вищу спеціальну. Не дивно, що недолік професійної підготовки у більшості культпрацівників є суттєвим гальмом в розвитку культурної роботи в Товаристві.

Перше слово в доборі кадрів клубних працівників — за обласними відділами. І тут, на жаль, люди не завжди з належною мірою відповідальності ставляться до добору кадрів для культзакладів, особливо до керівників посади. Так трапилося в Дніпропетровську. Не все було зважено обласним відділом при призначенні на посаду директора обласного Будинку культури молодого, недосвідченого працівника т. Семчука. Своєю керівну діяльність вона розпочала з того, що згрупувала навколо себе деяких найменш пристосованих до трудовий лад працівників, вийшла в конфліктну ситуацію з обласним відділом, його головою. Вся ця компанія дружно заперечувала право об'єднання керувати і контролювати їх роботу, перешкождала відповідно інвентаризації, перевіркам трудової дисципліни. Ставши на шлях обману, директор погалака прогулам, запізненням. Систематично не виконувала вказівки обласного відділу УТОГ. Остаточно запустила і заплутовала справу Будинку культури, директор звільнилася.

Треба докласти всіх сил, щоб захистити культуру від людей випадкових, які приносять в наші клуби казенщину, халятуру, прозябання. Культзаклади Товариства не повинні перетворюватися в кінотеатри повторного фільму, у проміжках між якими трапляються вечірні-близняки, трафаретні заходи. Нам здається, що з цим треба боротися всіма силами.

У клубі має панувати ініціатива, можливість для творчого самовираження, духовного і морального збагачення. Тільки така атмосфера стане привабливою для відвідувачів.

Товариші!

Занеурюючи свою долю, хочу сказати: ми йдемо до фінішу одинадцяті п'ятиріччя. Й урок, роки, проекти після XXVI з'їзду партії, повчальні для кожного трудового колективу. Є успіхи і слід чітко всім визначити, як, завдяки чому їх досягнуто. Є передовики, практику роботи яких необхідно широко розповсюдити. Разом з тим не мало і упушень, недоробок, не використаних резервів, що повинні привернути нашу увагу. Адже мобілізація кожного колективу на поліпшення справи — основа того, як буде розпочата дванадцята п'ятирічка, якого зростання буде досягнуто далі.

Партія орієнтує радянських людей на прискорення соціально-економічного розвитку нашого суспільства. А це передбачає більш швидкі темпи науково-технічного прогресу, активну боротьбу за змінення дисципліни і порядку, за економію і бережливість, наполегливе вдосконалення господарського механізму, стилю і методів управління, дальше поліпшення виховної роботи в трудових колективах — без цього не можна досягнути намеченого. Слід сказати, що висунуті завдання по-своєму стосуються кожного керівника. Вони знаходять своє переломлення і в колективах підприємств і об'єднань, обласних відділах і культзакладах, структурному бюро і театрі, в колективі апарату Центрального правління УТОГ.

Запорука успішного виконання цих завдань, в правильному доборі і розстановці кадрів, продуманій підготовці надійного резерву на висування, систематична копітка щоденна робота по навчання наших кадрів.

Вдосконалюючи цю роботу, підвищуючи відповідальність за доручену справу — ми забезпечимо гідну зустріч XXVII з'їзду КПРС, XXVII з'їзду Компартії України і XII з'їзду Українського товариства глухих.

Успішно справляється із змінними завданнями бригада № 2 швейної дільниці Херсонського УВП. Завдяки постійному підвищенню професійної майстерності її члени досягли високої продуктивності праці, а в соціалістичному змаганні вони неодноразово виборювали перше місце.

На знімку: (зліва направо у першому ряду) члени ради бригади № 2 майстер Л. Д. Авділова, І. Д. Перепліта, С. М. Суркова, В. О. Вавилова, Т. А. Сичова, (у другому ряду) Л. П. Суркова та Є. І. Шакула обговорюють виробничі питання.

Фото В. МАЛЬКОВА.

ЦЯ ДРУЖНА СІМ'Я

Серед трудівників об'єднаних підприємств Товариства є чимало прикладів, коли в одному колективі працюють чоловік, дружина, їх діти. Сімейні династії стали доброю традицією у трудових колективах. Вони є не тільки прикладом у роботі, але й справляють значний вплив на виховання трудівників.

Високої шани та поваги заслужили трудівники Котовського меблевої фабрики Марія Іванівна та Станіслав Миколайович Жиберт. Старанність у праці, наполегливість, висока майстерність — ось якості, завдяки яким досягли вони високих успіхів у роботі. Тому й портрети передовиків виробництва вміщено на Дошці Пошани підприємства.

Марія Іванівна працює обробництвом меблів з 1962 року. Дисциплінованість, виконавська майстерність, досвід та уміння сприяють тому, що трудівниця постійно виконує норми виробітку на 110—115 процентів при хорошій якості продукції.

М. І. Жиберт — ударник комуністичної праці. Йі ставлення до справи, до виконання своїх обов'язків створили їй заслужений авторитет серед трудівників. За високі успіхи у праці Марію Іванівну неодноразово було нагороджено преміями і грамотами.

Майже 30 років працює Станіслав Миколайович на фабриці. Він — столяр-складальник меблів. За час ро-

боти на підприємстві зарекомендував себе працьовитим, дисциплінованим робітником. А не сприяло йому, що трудівник досяг високих успіхів у соціалістичному змаганні: він ударник комуністичної праці, неодноразово нагороджувався знаком «Переможець соціалістичного змагання».

У колективі Станіслава Миколайовича знають як людину чесну, просту та ділову. Йому, ветеранові виробництва, є чим поділитися з молодими виробничиками. Високе вміння та майстерність, завзята праця та тверда переконаність у справі, якій передовий виробничик віддає свої сили та енергію — є добрим прикладом для молоді, зразком поведінки у праці і побуті. Тому й наставник він авторитетний.

Успіхи у праці, особисті та ділові якості, активність у громадському житті колективу сприяли тому, що трудівника обрано членом Котовського мікжайвдділу УТОГ.

Дружина, працьовита сім'я Марії та Станіслава Жиберт є свідченням того, як зразкове ставлення до своїх обов'язків, до справи, якій служите, переростають у визнання авторитету трудівників у колективі, високу повагу до людини праці нашого сьогодення.

В. ЛЕВИЩЕНКО,
голова Котовського мікжайвдділу УТОГ.
Одеська область.

ПОРАДИ ДО ЧАСУ

Настала пора ховати до наступного сезону літній одяг. Зробіть це акуратно, щоб речі весною порадували вас. Сукні з лляної чи бавовняної тканини виперіть, але не прасуйте. Так само зберігайте тонку шовкову білизну, яку ви не носите взимку — чистою, але не прасованою.

Купальний костюм з трикотажу виперіть ретельно в

порошку: морський, річковий пісок руйнує трикотаж, отож, треба, щоб до «зимівлі» на костюмі не залишилось жодної піщинки.

Гумову шапочку для купання теж добре вимийте, висушіть, а потім набийте папером, щоб гума не склялась. Зберігайте її, як і всі вироби з домашньої гуми, в прохолодному місці.

Так уже повелося у родині членів УТОГ Невольниченків. Всі сімейні проблеми розв'язуються тут спільно, живуть нечужі трудівники у мирі і злагоді.

Дружина робітничого сім'я — так відгукується про Ганну Миколаївну і Миколу Костянтинівича у колективі Куп'янського ліварного заводу Харківської області, де вони разом працюють ось уже понад 10 років.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

СПОЧАТКУ — ПРО ЛИСТИ вчорашніх юнаків, а нині — чоловіків. Судячи з викаденого, в них не все гаразд у їхніх сім'ях. Не розуміють, не знають молоді чоловіки, які обов'язки покладає на них одруження. Ось хоч б один лист. Його автор працює на заводі, дружина — на УЗБ. І в нього двоїзна робота, і в неї. Дружина, скінчивши першу зміну, спішить до магазину, потім додому, щоб приготувати вечерю, випрати і попрасувати білизну, зробити щось вдома для сім'ї, та ще й встигнути з чоловіком у Будинок культури на нову кінокартину...

А чоловік? Він додому не поспіває. Йде з приятелями пити пиво, а то й вино. І вважає, що поводить себе як справжній чоловік. А магазин, кухня, прання білизни — то справа жіноча. Дружина незадоволена. То плаче, то лається. І в Будинок культури з ним не йде, каже: «Ти п'яний». А він, вважає автор листа, тільки трохи напідпитку. «А чого плакати? — дивується цей чоловік (прізвиська свого він не вказав) — Нашо ж заміж виходила?». Приблизно так міркують й інші чоловіки, котрі написали до редакції. Ми — чоловіки, у нас повинно бути своє життя, а якщо цього не розуміють. Що стосується «чоловічого» заняття — пити пиво і вино — оцінку йому дає недавня постановка ЦК КПРС «Про заходи по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом». Постанова, котра прямо і ясно сказала: алко-

РАЗОМ — НА ВСЕ ЖИТТЯ

То якою ж вона повинна бути, справжня сім'я? А де саме про справжню сім'ю мріють юнаки і дівчата, одружуючись. Але як по-різному бачать вони її! Про це свідчать листи читачів, що надійшли до редакції у відповідь на статтю «Після весілля», вміщену в «Нашому житті» від 16 лютого 1985 року.

порадитися зі своїм нареченим...» Зверніть увагу: довчина радиться зі своїм майбутнім чоловіком. Шукатиме. Вони прямо звинувачують Бориса (у статті «Після весілля» мова йшла про молодого подружжя Лєну і Бориса) в пристрасті до вина, у невмінні і небажанні берегти добрі стосунки в сім'ї.

Ось, наприклад, що написала Т. Суміла з Полтави: «В житті двох молодих людей — Лєна і Бориса — багато в чому виний Борис. Він веде неврівноважений спосіб життя. Борисові треба негайно кинути пити. Він зпсував життя Лєні, від батьківщини ніколи не народився здорова дитина. По всьому видно, що Лєна — хороша дівчина, а підтримки від чоловіка у неї немає. А хто ж, коли не чоловік, повинен підтримати, пожити дружиною? Я вважаю, що винен у всьому Борис і горілка!».

Горілка — перше, але не єдине джерело горя молоді сім'ї. А друге? На це питання спробуємо відповісти листом Олени Ільяхівної. Ось що пише вона: «Прочитала в газеті статтю «Після весілля». Перше, ніж написати до редакції, вирішила

разом з своїм нареченим Олена Ільяхівна бажають Лєні і Борису почати все спочатку. «Любіть і поважайте одне одного, поступайтеся, допомагайте одні одному, умійте прощати...» — пише вона молодому подружжю.

І в цій простій пораді — велика жіноча, людська мудрість.

...«Цю сім'ю знають всі глухі Кузбаса. Олександра Олександрівна і Василь Федорович Ігнатенки живуть

тут уже не один десяток літ. Чотирьох дітей виростили. І яких дітей! Дві дочки — лікарі, старший син закінчив технікум, молодший — загинув при виконанні військового обов'язку в лавах Радянської Армії. Олександра Олександрівна більше тридцяти років працювала і вчителькою, і виконавською, і інспектором, і головною правління ВТОГ. Василь Федорович був відмінним слюсарем. Зараз обоє на пенсії. Але як молоді, як прекрасно виглядає ця пара! У них прекрасні сімейні звички: праці білизну, мила, варила, ходили в магазині — тільки разом. В Будинку культури — разом. І зараз допомагають одне одному. У них завжди багатодітно. Молодь у них вихована. Люди різного віку знаходять допомогу і підтримку. Діти їх люблять і поважають».

Це — теж рядки з листа. Із листа про людей, котрі гідно прожили свої молоді літа, стали прикладом для оточуючих. Гадаємо, нашим знайомим Лєні і Борису, а також усім молодим подружжям чи й тим, хто тільки збирається одружитися — юнакам і дівчатам, хочеться прожити разом щасливе життя. Вчитайтесь в рядки цього листа. Ви уже відмітили — подружжя Ігнатенків все завжди роблять разом. Все — разом. Як пророк. Як складно. І як треба навчитися двом учора чужим людям робити все разом. Без цього не може бути сімейного щастя!

Т. МІД.

Клуб знайомств „ВЕСЕЛКА“

ЛИСТИ З ОСТАННЬОЇ ПОШТИ

На адресу клубу «Веселка» постійно надходять листи наших читачів. Це і подяки за знайдене щастя, відшукану долю, і прохання опублікувати оголошення. Сьогодні знову пропонуємо ім'я тих, хто мріє створити хорошу сім'ю.

Лист Анатолія Ш. з Донецьки. Мені — 33 роки, глухий, закінчив 10 класів школи-інтернату, працюю на заводі. Маю зріст 170 см., спокійну вдачу і добрий характер, люблю читати, малювати, фотографувати. Хочу, щоб відгукувалась чуйна, з добрим характером, робота дівчина чи жінка 27—30 років.

Лист Тетяни М. з Донецька. Мені — 32 роки, середнього зросту, працюю пресувальницею, маю 13-річну дочку. Хочу познайомитися з добрим чоловіком 35—37 років.

Лист Ганни І. з Дніпропетровщини. Мені — 45 років, освіта вища, втратила значну частину слуху. Живу біля мами. Маю дорослу дочку, яка мешкає в іншому місті з своєю сім'єю. Хотіла б зустріти чоловіка 46—55 років, який не зловживав би спиртом, зумів би на доброту і турботу відповісти тим же.

Лист Івана М. з Ровенщини. Мені — 24 роки, зріст 168 см, закінчив 15 класів спеціальної школи-інтернату для глухих дітей, працюю в колгоспі. Розмовляю, добре володію мімікою, люблю кіно, спорт, спиртного не вживаю. Хочу познайомитися зі скромною, симпатичною, працьовитою, слабкозорою жінкою чи дівчиною 24—29 років.

Лист Миколи С. з Ворошилограда. Вирішив звернутися до Вас з проханням допомогти мені відшукати свою долю. Маю 23 роки, живу в гуртожитку, працюю на підприємстві. Не п'яну і не вживаю спиртного. Хочу зустріти хорошу дівчину.

Лист Катерини Г. з Буковини. Мені незабаром виповниться 50 років. Слабоочуха, чоловік помер давно, діти виростили, син одружений, а невдовзі й дочка ви-

йде заміж. І щоб не лишалося самотнім, хочу, щоб відгукувся до мене добрий душею і непитущий чоловік моїх років чи й старший. Я добра господиня, люблю смачно готувати, вишивати, читати. Матеріально і житлово забезпечена.

Лист Володимира Ш. з Буковини. Хочу від щирого серця подякувати «Веселці» за допомогу в знайомстві і спілкуванні з нечулим. Важко жити, коли немає поруч доброго друга, котрий зрозуміє тебе, порадить і допоможе.

Мені 24 роки, глухий, зріст 170 см, симпатичний, живу біля батьків, мімікою володію добре, люблю читати, вмю шити, в'язати, не п'ю і не п'яну. Хотів би, щоб відгукувалась до мене добра душею, працьовита дівчина, котра б погодилась переїхати жити до мене.

Миколаїщини. Щоразу читаю в «Нашому житті» скільки жінок і дівчат звертаються до «Веселки» з проханнями допомогти познайомитися і думаю, а де ж поділися чоловіки? Чому вони не пишуть, чи не бажають собі щастя?

Мені пішов 57-й рік та старості я не відчуваю, струнка, весела, продовжую працювати, не чую, але розмовляю добре. Живу сама, два сини одружені і мешкають далеко від мене. Маю свій дім з виноградом і присадибною ділянкою, матеріально забезпечена, от тільки не хочу залишатися одинокою.

Лист Віри П. з Ворошилограда. Мені — 36 років, зріст 160 см, не чую, але добре розмовляю і вільно володію мімікою. Люблю читати, беру участь в художній самодіяльності. Хочу, щоб відгукувся чоловік високого зросту, скромний, старший за мене, котрий би розумів мене.

Лист Олександри К. з

Лист Галлини К. з Донецька. Я — швачка-мотористка, працюю на фабриці, живу біля батьків. Мрію мати хорошу сім'ю. Мені — 31 рік, зріст 160 см. Закінчила 12 класів спеціальної школи. Була б рада познайомитися з добрим душею, непитущим чоловіком.

Лист Валентини К. з Ворошилограда. Мені — 28 років, зріст 166 см, струнка, чорнява, мімікою володію добре, люблю домашній затішок. Хочу, щоб відгукувся скромний, хороший чоловік, бажано, щоб він був трохи вищий і трохи старший ніж і моїх років.

Шановні читачі! Надсилайте свої листи. Ми перешлемо їх вашим адресатам. ПІРАВЛІННЯ КЛУБУ «ВЕСЕЛКА».

ЩО ТРЕБА ЗНАТИ ПРО АЛЕРГІЮ

Музей історії Українського товариства глухих, в якому зібрано велику кількість експонатів, існує понад 17 років. Створений за ініціативою активістів Товариства, серед яких і беззмінний директор на громадських засадах В. В. Скурчинський, став першим таким музеєм у нашій країні.

Володимир Вікторович Скурчинський — слюсар Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» — ентузіаст музейної справи, головний збирач і хранитель експонатів та документів. Весь свій вільний час він віддає улюбленій справі.

Нині музей — зосередження великої кількості найцінніших експонатів, що яскраво відображають історію Товариства більш, ніж за півстоліття на різних її етапах. У першому розділі наочно бачити безрадні життя глухих до революції. І якщо важко було вступити до трудової людини царської Росії, то глухим — важче вдіти. Вони були приречені на жебрацтво. Злиденні і безсправні глухі, разом з усім народом під керівництвом партії Леніна вели боротьбу з царизмом і буржуазією. Рух глухих за перемогу Жовтєвої революції і будівництво нового суспільства злився в єдиний потік з всенародним рухом. Ця боротьба яскраво відображена у другому розділі музею.

У тридцять років створюється Українське товариство

глухих. До 40-х років воно зміцнює дружні зв'язки з товариствами братніх радянських республік. Про це розповідають експонати третього розділу.

1941—1945 роки. Велика Вітчизняна війна. Весь радянський народ став на захист своєї Вітчизни. В єдиному строю з трудівниками тилу самовіддано працювали для потреб фронту і члени Товариства. Після закінчення Великої Вітчизняної війни Товариство поповнилося колишніми фронтовиками, які втратили слух в результаті поранення і контузій. Яскраві сторінки боротьби, мужності і героїзму відображають експонати, фотографії і нагороди в четвертому розділі експозиції.

Багаті реліквіями праці наступні розділи музею післявоєнної історії Товариства, що характеризують боротьбу за побудову розвинутого соціалістичного суспільства. Близько тисячі експонатів, фотографій, рідкісних і унікальних — від дореволюційного до нашого часу, понад 70 книг з історії глухих, розвитку сурдопедагогіки, підручників шкільних глухонімих в нашій країні та за рубежом, оригінали і копії документів, зразки виробленої продукції підприємствами Товариства, подарунки і нагороди, спортивні кубки, медалі та значки експонуються на стендах у вітрині музею. Понад 2 тисячі експонатів зберігаються у фондах.

У музеї зосереджено по-

над 100 зразків різних творів мистецтва — живопису, скульптури, карбування по металу, різьби по дереву, інкрустації, виконані глухими професіоналами та самодіяльними майстрами.

Велику роботу провів музей до 50-річчя створення Українського товариства глухих і 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні. Проведено велику кількість екскурсій, зустрічей з ветеранами, бесід і лекцій.

За час існування музею відбувалося понад 10 тисяч чоловік. Серед них глухі мешканці міста Києва, області і республік, відпочиваючі з «Соснового бору», учні шкіл глухих, туристи з інших міст республік і країн, зарубіжні гості з НДР, ЧССР, Польщі, США, Шотландії, Іспанії та інших країн, які залишили в книзі відгуків захвалоючі відгуки.

Двічі музей брав участь в оглядах-конкурсах Залізничного району і міста Києва, займаючи призові місця.

Музей історії Українського товариства глухих проводить велику роботу по ідеологічному вихованню членів Товариства на революційних, бойових і трудових традиціях. Настав час підняти клопотання про присвоєння йому почесного звання: «Народний музей».

І. ВОЛКОВ,
член Київського міського оргкомітету по огляду музеїв.

Алергія — це хвороба, лікування якої є актуальною проблемою сучасності. За даними зарубіжних авторів до 40 процентів населення земної кулі страждає різноманітними алергічними захворюваннями.

Під алергією мається на увазі вияв підвищеної чутливості організму до повторної дії окремих речовин-алергенів, котрі потрапляють в організм різними шляхами: при диханні, з харчовими продуктами, ліками, контактним шляхом через шкіру, при ін'єкції, укусі комах та ін.

Нині виділяються власне алергічні захворювання (бронхіальна астма, кропивниця, алергічний нежить і ін.), а також захворювання, при яких алергія бере участь, як обов'язковий компонент, наприклад, ревматизм, туберкульоз. Крім цього, існує досить багато захворювань, в яких алергія бере участь як один з механізмів, що впливають на перебіг захворювання і його ускладнення, наприклад, при язвенній, гіпертонічній хворобах.

Серед алергічних захворювань найчастіше зустрічається бронхіальна астма, що виявляється приступами задиханості. Її викликають різноманітні алергени: побутові (наприклад, домашній книжковий пил); пилкові — квітки, трави, дерева і кущів, харчові — яєця, мо-

локо, сир, суніця, шоколад, раки, краби, ікра; лікувальні препарати — аспірін, йод, бром, ртуть і ін.; алергени, що містяться в косметичних, миючих засобах і багато інших, в тому числі алергени власного організму.

Серед алергічних захворювань — полінози (сонна лихорадка), алергічний риніт (нежить), кропивниця, набряк Квінке, подразнення шкіри та інші.

Останні роки в практиці лікарів все частіше спостерігаються випадки, коли хворі деякі симптоми своїх захворювань оцінюють, як алергічні реакції. Тому необхідно попередити: не потрібно шукати в себе симптомів алергії самостійно, не відмовляти собі чи дітям в їжі, в ліках тільки тому, що вони можуть бути алергенами. Наприклад, не приймаючи препаратів, деякі хворі здають великої шкоди своєму здоров'ю.

Велику шкоду здоров'ю приносить самолікування. Сам хворий не в змозі оцінити всіх протипоказань до лікування і всі симптоми непереносності.

При виявленні алергена необхідно по можливості уникнути з ним контакту. Хворим полінозом в сезон цвітіння рослин необхідне лікування і спостереження у алерголога. При наявності алергії, пов'язаної з укусами комах, необхідно мати при собі так звані антигістамінні препарати (димедрол, діазолін, пілолфен, супрас-

тин) і інші ліки, котрі вживаються за рекомендації лікаря.

Попередження алергічних захворювань потрібно починати ще під час вагітності жінки, котра хворіє алергією, а тоді в період годування дитини. Особам, що мають ще схильність до алергічних захворювань потрібно дотримуватися дієти: обмеження вуглеводів, солодощів, солі, консервованих продуктів, прянощів, копченостей, яєць, горіхів, шоколаду, цибулі, часника, редьки, помідорів, цитрусових, полуниці і суніць. Необхідно лікувати всі осередки хронічної інфекції (бронхіт, тонзиліт, гайморит, холестистит) і інші.

З метою профілактики алергії необхідно проводити загартування організму, заняття спортом, ранкову гімнастику, лікувальну фізкультуру, що підвищує опір організму до несприятливих факторів.

Необхідно пам'ятати, що розвитку алергічних реакцій сприяє збільшення нервово-навантаження в зв'язку з прискоренням темпів життя, з перевтомою, з нерациональним способом життя, в зв'язку з такими шкідливими звичками як вживання алкоголю і куріння, що підіриває захисні сили організму, знижує адаптаційні пристосовувальні реакції до різноманітних впливів.

Г. НАВРОЦЬКА,
кандидат медичних наук.

ПИЯЦТВУ — БІЙ! ЗАКОН ОДИН ДЛЯ ВСІХ

Після прийняття закону про боротьбу з пияцтвом і алкоголізмом більш рішучими і ефективними стали заходи, що нині здійснюються у колективі КДВО «Контакт» і спрямовані на подолання цього негативного явища.

«Любітелям «зеленого змія» в нас, в об'єднанні, оголошено війну. Крім передбачених Законом санкцій, до любителів оквотити вживаються й такі заходи: розгляд особових справ на товариському суді, перевод на малокваліфіковану і низькооплачувану роботу строком до 3 місяців, позбавлення преміальної оплати, перенос відпустки на зимовий час з врахуванням прогуляних днів та інші.

Після вступу у силу ново-

го Закону за рішенням товариського суду переведені на посади приборальника і мийника на 3 місяці слюсар-складальник В. Ф. Гордієнко і радіомонтажник Л. С. Мазепа. Покарані також штампувальник А. І. Шевчук, дробильник Є. М. Дубоділов та інші.

Заходи впливу рішучі, суворі, але справедливі. Нехай вони будуть нагадуванням усім іншим заповзятим прихильникам спиртних напоїв, що безкарним не пройде жодне порушення трудової дисципліни, пов'язане з пияцтвом. Таким не місце у нашому колективі.

Є. БУРЕНОК,
член правління відділу УТОГ КДВО «Контакт».

Як вправних виробничниць, сумлінних трудівниць знають на Львівському швейному підприємстві «Силует» комсомолок Ярославу Білу та Валентину Лірчук.

На знімку: у вільний від роботи час.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ЗАПОБИГТИ НЕЩАСНИМ ВИПАДКАМ

У Києві проводиться місячник попередження дитячого травматизму на ліфтах

Недотримання «Правил користування ліфтом», який є транспортом підвищеної небезпеки, грубе порушення ІХ, може призвести до нещасного випадку. Особливо небезпечно це становить для дітей. Зловмисне проникнення у шахту ліфта чи машини відділення, закінчується трагічно. Діти не усвідомлюють небезпеки, що таїть для них дії сили струму і його напруга, механізми, які крутяться і рухаються.

31 січня 1985 року на Мінському масиві м. Києва стався нещасний випадок з учнем 8-го класу Дмитром Чередином. Катаючись зверху на кабіні ліфта, він був смертельно травмований.

11 вересня 1985 року учень 3-го класу середньої школи № 65 м. Києва Олександр Цебенко проник у приміщення окремого сміттєпровода і катався на платформі полого підйомника. Внаслідок постоїти, платформа підйомника притиснула його до профілю шахти. Від здобутих травм він помер у лікарні.

Аналогічні випадки мають місце і в інших містах республіки.

Батьки! Пам'ятайте! Своєчасно роз'яснені дітям правила користування ліфтом попередять нещасний випадок.

ТРЕСТ «КІВЛІФТ».

ПО СТОРІНКАХ ЗАРУБІЖНОЇ ПРЕСИ З ПРОСТЯГНУТОЮ РУКОЮ

Може певнено стверджувати, що в нашій країні кожній неунітній людині добре відомо з чого складається бюджет Товариства. У його основі закладена творча праця робітників, зайнятих на учбово-виробничих підприємствах. Прибутки, що надходять від реалізації продукції, йде на будівництво житла і реконструкцію цехів, на оздоровлення, спортивні і культурні заходи. З нього виділяються кошти на будівництво Будинків культури, безплатні (або пільгові) путічки до будинків відпочинку і санаторіїв, на розвиток художньої самодіяльності та на інші заходи. Люблю-

юся втомити читача передіркою видаткових статей бюджету Товариства, довгим буде список. Та й немає потреби, адже це відомо кожному члену Товариства.

А як поповнюється казна товариств глухих в капіталістичних країнах, що вихваляються своїм багатством і неухильним дотриманням прав людини? Про багато «прав» ми знаємо досить добре. Це «право» повинити багатомільйонну армію безробітних, «право» позбутися житла, яке виявляється не по кишені. От ще одне «право» — грюкати в двері в пошуках милостині добродія.

Ось, що пише з цього приводу газета Спілки глухих Австрії «Герхулозес тайтунг» (лютий — березень, 1985 року, з'явився номер) у замітці, підписаній В. Танлером, президентом цієї організації.

«Дорогі друзі! Ви знаєте, що наша Спілка не купується в грошах. Цим і викликає рішення провести збір коштів. Усі звичайно розуміють, що справа не з приземних — ходити з жерстяним кувалдом від будинку до будинку. Тим більше, що трапляється часто, коли перед самим вашим носом закривають двері.

Але, будь-ласка, не забувайте про те, що кожний зібраний грош буде корисним для Спілки. Ми запрошуємо добровольців, їх треба багато — для збирання коштів. Нехай вони пошлють своєму серцю сигнал! Якщо ми всі будемо триматися один за одного, то ми допоможемо один одному.

Повідомляти про зібрані кошти можна кожний виторок і п'ятницю з 18 до 20 години на адресу: Відень, Лісний провулок, 13, Дім глухих».

Що можна додати до цього голосіння про допомогу, вирваного з серця? Нічого — адже і так все ясно: нелегко жити особам з вадми слуху в багатій, високорозвинутій капіталістичній країні.

Л. ГОДІН.